

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

zo 7. júna 2012 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Vnútroštátna právna úprava, ktorá nepripúšťa podanie opravného prostriedku na súd proti rozhodnutiu ukladajúcemu peňažnú sankciu, ako aj odobratie kontrolných bodov z vodičského oprávnenia za viacero priestupkov voči pravidlám cestnej premávky — Výlučne vnútorná situácia — Neprípustnosť návrhu“

Vo veci C-27/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Administrativen sad Sofija-grad (Bulharsko) z 27. decembra 2010 a doručený Súdnemu dvoru 17. januára 2011, ktorý súvisí s konaním:

Anton Vinkov

proti

Načalnik Administrativno-nakazatelna dejnost,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka ôsmej komory A. Prechal, sudcovia C. Toader (spravodajkyňa) a E. Jarašiūnas, generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels a B. Koopman, splnomocnené zástupkyne,

— Európska komisia, v zastúpení: R. Troosters a V. Savov, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: bulharčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 protokolu č. 7 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného 22. novembra 1984 v Štrasburgu (ďalej len „protokol č. 7“), článkov 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ako aj článkov 67 ZFEÚ, 82 ZFEÚ a článku 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, ďalej dohovoru vypracovaného na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o zákaze riadenia motorového vozidla, prijatého členskými štátmi na odporúčanie aktu Rady zo 17. júna 1998 (Ú. v. ES C 216, s. 2; Mim. vyd. 19/008, s. 189, ďalej len „dohovor o zákaze riadenia motorového vozidla“), dohody o spolupráci v konaniach o dopravných priestupkoch a výkone súvisiacich peňažných sankcií schválenej 28. apríla 1999 výkonným výborom založeným dohovorom, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda (Ú. v. ES L 239, 2000, s. 428; Mim. vyd. 19/002, s. 390, ďalej len „dohoda o spolupráci“), a napokon rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (Ú. v. EÚ L 76, s. 16, ďalej len „rámcový dohovor“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Vinkov, bulharským štátnym občanom, a Načalnik Administrativno-nakazatelna dejnost vo veci rozhodnutia bulharskej dopravnej polície, ktorým mu bola uložená peňažná sankcia vo výške 20 BGN, ako aj odobratých niekoľko bodov z jeho vodičského oprávnenia.

Právny rámec

Protokol č. 7

- 3 Protokol č. 7 v článku 2 týkajúcom sa práva na odvolanie v trestných veciach stanovuje:

„1. Každý, koho súd uzná za vinného z trestného činu, má právo dať preskúmať výrok o vine alebo treste súdom vyššieho stupňa. Výkon tohto práva, vrátane dôvodov, pre ktoré sa môže vykonať, ustanovuje zákon.

2. Z tohto práva sú prípustné výnimky v prípade menej závažných trestných činov, ktoré ako také kvalifikuje zákon...“

Právo Únie

Dohovor o zákaze riadenia motorového vozidla

- 4 Článok 2 dohovoru o zákaze riadenia motorového vozidla stanovuje:

„Členské štáty sa týmto zaväzujú spolupracovať v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru tak, aby vodiči, ktorým bol odobratý vodičský preukaz v členskom štáte mimo štátu, v ktorom majú riadne bydlisko, neunikli dôsledkom odobratia vodičského preukazu opustením štátu priestupku.“
- 5 Podľa článku 3 ods. 1 tohto dohovoru:

„Štát priestupku bezodkladne upovedomí štát pobytu o akomkoľvek odobratí vodičského preukazu uloženom za dopravný priestupok spôsobený konaním opísaným v prílohe.“
- 6 Podľa článku 8 ods. 1 tohto dohovoru sa k tomuto oznámeniu priložia všetky informácie týkajúce sa najmä uplatniteľných právnych predpisov členského štátu, v ktorom došlo k porušeniu a na základe ktorých bolo toto porušenie konštatované, ako aj informácie týkajúce sa výkonu rozhodnutia o odobratí vodičského preukazu.

7 Podľa odseku 3 uvedeného článku 8:

„Ak sa zistí, že informácie poskytnuté [štátom, v ktorom došlo k porušeniu, štátu bydliska] nie sú dostatočné na to, aby mohlo byť prijaté rozhodnutie [o odobratí vodičského preukazu] podľa tohto dohovoru, najmä ak za okolností daného prípadu vzniká pochybnosť, či daná osoba mala primeranú možnosť na svoju obhajobu, príslušné orgány štátu pobytu požadujú od príslušných orgánov štátu priestupku, aby bez meškania poskytli nevyhnutné doplňujúce informácie.“

Dohoda o spolupráci

8 Článok 2 ods. 1 dohody o spolupráci znie:

„Zmluvné strany sa zaväzujú v čo najväčšej možnej miere vzájomne spolupracovať v konaní o dopravných priestupkoch a s tým súvisiacom výkone rozhodnutí v súlade s ustanoveniami tejto dohody.“

9 Článok 6 ods. 1 uvedenej dohody stanovuje:

„1. Odovzdanie výkonu rozhodnutí je možné žiadať na základe tejto dohody iba vtedy, keď:

a) všetky spôsoby odvolania proti rozhodnutiu boli vyčerpané a rozhodnutie je vykonateľné na území dožadujúcej zmluvnej strany;

...

d) rozhodnutie sa týka osoby, ktorá má buď trvalé bydlisko, alebo obvyklý pobyt na území dožiadanej zmluvnej strany;

e) výška uloženej pokuty alebo peňažného trestu je najmenej 40 [eur].

...“

Rámcové rozhodnutie

10 Podľa článku 1 písm. a) rámcového rozhodnutia „rozhodnutie“ znamená „konečné rozhodnutie, ktoré vyžaduje, aby fyzická alebo právnická osoba zaplatila peňažnú sankciu, ak rozhodnutie prijal... súd štátu pôvodu pre trestný čin podľa práva štátu pôvodu“.

11 Článok 4 ods. 1 tohto istého rámcového rozhodnutia stanovuje, že takéto rozhodnutie o uložení sankcie „možno zaslať príslušným orgánom členského štátu, v ktorom má fyzická alebo právnická osoba, proti ktorej bolo prijaté rozhodnutie, majetok alebo príjem, zvyčajné bydlisko alebo, v prípade právnickej osoby, sídlo“.

12 Článok 5 ods. 1 rámcového rozhodnutia stanovuje, že rozhodnutia, ktoré sa týkajú porušení pravidiel cestnej premávky „...ak sú trestné v štáte pôvodu, a tak, ako sú vymedzené právom štátu pôvodu štátu sú dôvodom v súlade s podmienkami tohto rámcového rozhodnutia a bez posudzovania obojstrannej trestnosti činu, na uznanie a výkon rozhodnutí...“

13 V tejto súvislosti článok 20 ods. 3 uvedeného rámcového rozhodnutia stanovuje:

„Ak osvedčenie uvedené v článku 4 vedie k domnienke možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v článku 6 zmluvy [EÚ], každý členský štát môže namietat uznanie a výkon rozhodnutí. ...“

Bulharské právo

Občiansky súdny poriadok

- 14 § 628 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku stanovuje:

„Ak je na účely riadneho rozhodnutia právneho sporu dôležitý výklad právneho predpisu Únie, alebo je nevyhnutné posúdiť platnosť právneho aktu orgánov Európskej únie, bulharský súd predloží Súdnemu dvoru Európskej únie návrh na začatie prejudiciálneho konania.“

- 15 Podľa § 629 ak súd, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, usúdi, že je to nevyhnutné pre vyriešenie sporu, o ktorom rozhoduje, je povinný predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa výkladu. Pokiaľ ide o návrh na posúdenie platnosti, všetky sudy sú povinné predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Zákon o cestnej premávke

- 16 § 157 ods. 4 zákona o cestnej premávke stanovuje:

„Vodič, ktorému budú odňaté všetky kontrolné body, stráca nadobudnuté oprávnenie viesť motorové vozidlo a je povinný vrátiť vodičský preukaz na príslušný orgán ministerstva vnútra.“

- 17 V súlade s odsekom 5 uvedeného § 157 osobe, ktorá stratila oprávnenie viesť motorové vozidlo, je umožnené šesť mesiacov po odovzdaní vodičského preukazu vykonať skúšku, aby opäť získala vodičské oprávnenie.

- 18 § 171 tohto istého zákona stanovuje, že medzi správne donucovacie opatrenia na zabezpečenie bezpečnosti cestnej premávky a zamedzenie priestupkov patrí „odobratie vodičského preukazu osobe, ktorá nedodržala svoju povinnosť vyplývajúcu z § 157 ods. 4“.

- 19 Podľa § 189 ods. 5 zákona o cestnej premávke:

„Proti rozhodnutiam o uložení správnej sankcie [„nakazatelní postanovlenja“] až do výšky 50 [BGN] nie je možné podať opravný prostriedok“.

Nariadenie o bodovom vodičskom preukaze

- 20 § 2 ods. 1 nariadenia č. I3-1959 z 27. decembra 2007 o stanovení počiatočného maximálneho počtu kontrolných bodov bodového vodičského oprávnenia vodičov motorových vozidiel, ako aj o podmienkach, postupe a zozname priestupkov proti dopravným predpisom, za ktoré ich možno odobrať, stanovuje:

„Pri prvom vydaní vodičského preukazu získava jeho držiteľ počiatočný maximálny počet 39 kontrolných bodov, ktoré umožňujú zúčtovať jednotlivé priestupky stanovené zákonom o cestnej premávke, ktorých sa dopustil.“

- 21 § 3 ods. 1 a 2 tohto istého nariadenia znie:

„1. Kontrolné body sa odoberajú na základe právoplatného rozhodnutia o uložení správnej sankcie [„nakazatelno postanovlenje“].

2. Pri uložení sankcií za správne priestupky uvedené v [tomto] nariadení sa v rozhodnutí o uložení správnej sankcie uvedie počet odobratých a počet zostávajúcich kontrolných bodov.“

22 Podľa § 4 ods. 2 uvedeného nariadenia:

„V prípade preukázania viny za spôsobenú dopravnú nehodu sa dodatočne odoberú štyri kontrolné body.“

Zákon o správnych priestupkoch a sankciách

23 § 63 ods. 1 a 2 zákona o správnych priestupkoch a sankciách (Zakon za administrativnite narušenja i nakazanja) stanovuje:

„1. Rajonen sad [regionálny súd] preskúma ako samosudca vecnú stránku veci a rozhodne rozsudkom, ktorým môže rozhodnutie o uložení správnej sankcie za priestupok potvrdiť, zmeniť alebo zrušiť. Proti rozsudku možno podať kasačný opravný prostriedok na Administrativen sad (správny súd)....

2. V prípadoch stanovených zákonom môže súd v konaní rozhodnúť uznesením..., proti ktorému je možné podať odvolanie...”

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

24 Pán Vinkov pri cúvaní na parkovisku v Sofii (Bulharsko) narazil do druhého auta.

25 Po tejto nehode Načalnik Administrativno-nakazatelna dejnost v otdel „Patna policja“ na Stolična direkcja na vatrešnite raboti (vedúci úseku správne priestupky na oddelení „dopravnej polície“ riaditeľstva hlavného mesta pre vnútorné záležitosti) vydal rozhodnutie, ktorým konštatoval, že pán Vinkov nesie zodpovednosť za „nehodu v cestnej premávke bez vážnych následkov“ a uložil mu pokutu vo výške 20 BGN, a tiež odobral z jeho vodičského oprávnenia štyri kontrolné body.

26 Pán Vinkov proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobu na Sofijski rajonen sad (Regionálny súd v Sofii), ktorý žalobu zamietol uznesením ako neprípustnú. Tento súd konštatoval, že na základe ustanovení uplatniteľných v prejednávanej veci, najmä § 189 ods. 5 zákona o cestnej premávke, sú rozhodnutia o uložení peňažnej sankcie až do výšky 50 BGN právoplatné a nie je možné proti nim podať na súd opravný prostriedok.

27 Pán Vinkov napadol toto uznesenie na Administrativen sad Sofija-grad, ktorý je podľa § 63 zákona o cestnej premávke kasačným súdom vo veciach týkajúcich sa rozhodnutí o uložení správnej sankcie.

28 Uvedený vnútroštátny súd vo svojom rozhodnutí uvádza, že z uplatniteľných vnútroštátnych ustanovení podľa výkladu Värhoven administrativen sad (Najvyšší správny súd) vyplýva, že žaloby proti rozhodnutiam ukladajúcim sankciu spočívajúcu v odobratí kontrolných bodov z vodičského oprávnenia možno vyhlásiť za neprípustné z dôvodu neexistencie záujmu na konaní. Podľa judikatúry tohto posledného uvedeného súdu bulharská právna úprava nedefinuje odobratie kontrolných bodov z vodičského oprávnenia ako nezávislú donucovaciu správnu sankciu, ale ako opatrenie, ktoré musí byť okamžite uplatnené policajnými orgánmi, ktoré majú právomoc len v tejto oblasti. Rozhodnutie, ktorým bola v nadväznosti na porušenie pravidiel cestnej premávky uložená takáto sankcia, možno napadnúť len v prípade, že ukladá peňažnú sankciu vyššiu ako 50 BGN.

29 Administrativen sad Sofija-grad pritom zdôrazňuje, že v súlade s § 157 ods. 4 zákona o cestnej premávke v prípade odobratia všetkých kontrolných bodov z vodičského oprávnenia, k čomu môže dôjsť sčítaním rozhodnutí o odobratí, ktoré nemožno napadnúť opravným prostriedkom, vodič s okamžitou platnosťou stráca oprávnenie riadiť motorové vozidlo a musí svoj vodičský preukaz odovzdať príslušným štátnym orgánom.

- 30 Vzhľadom na tieto skutočnosti si vnútroštátny súd kladie otázku, či ustanovenia práva Únie v oblasti týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktoré zakotvujú najmä zásadu vzájomného uznávania rozsudkov a súdnych rozhodnutí (ďalej len „zásada vzájomného uznávania“), ako aj ustanovenia v oblasti dopravy bránia skutočnosti, že bulharské právo proti takýmto rozhodnutiam o odobratí kontrolných bodov nepripúšťa právo na podanie opravného prostriedku.
- 31 Uvedený vnútroštátny súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej judikatúry vnútroštátnych súdov a bulharskej právnej vedy sa správne rozhodnutia ukládajúce sankciu, o akú ide v spore vo veci samej, považujú za súdne rozhodnutia. Orgány, ktoré prijímajú takéto rozhodnutia, plnia funkciu súdov, hoci nepatria do súdneho systému.
- 32 Pokiaľ ide o právo Únie, vnútroštátny súd uvádza, že článok 6 ods. 1 dohody o spolupráci, ako aj článok 8 ods. 3 dohovoru o zákaze riadenia motorového vozidla umožňujú členskému štátu odmietnuť uznať rozhodnutie iného členského štátu, ktorým bola uložená sankcia za porušenie pravidiel cestnej premávky, pokiaľ v tomto štáte neexistuje právo na podanie opravného prostriedku.
- 33 Administratíven sád Sofija-grad zdôrazňuje, že táto dohoda a tento dohovor sa v Bulharsku neuplatňujú, pretože uvedená dohoda nie je súčasťou právnych aktov Schengenského *acquis*, ktoré sú pre Bulharskú republiku záväzné a uvedený dohovor ešte nevstúpil do platnosti. Uvedené právne predpisy však treba považovať za vyjadrenie pravidla medzinárodného obyčajového práva a podľa judikatúry Súdného dvora by sa v prípade rozhodnutia, o aké ide v spore veci samej, mali uplatniť. Vnútroštátny súd v tejto súvislosti odkazuje na rozsudok Súdného dvora z 24. novembra 1992, Poulsen a Diva Navigation (C-286/90, Zb. s. I-6019).
- 34 Administratíven sád Sofija-grad navyše pripomína, že rámcové rozhodnutie, najmä jeho článok 20 ods. 1, umožňuje neuznať rozhodnutia ukládajúce sankcie, v prípade ktorých neexistuje právo na podanie opravného prostriedku na súd, ktorý má právomoc rozhodovať hlavne v trestných veciach. Keďže dotknutá bulharská právna úprava podľa vnútroštátneho súdu ukladá výnimky z vnútroštátnych ustanovení, ktoré zabezpečujú prebratie tohto rámcového rozhodnutia, sa tento súd pýta, či je takáto výnimka prípustná, a v prípade kladnej odpovede, či ju treba vykladať reštriktívne.
- 35 Pokiaľ ide o jeho právomoc podať prejudiciálnu otázku týkajúcu sa výkladu rámcového rozhodnutia, Administratíven sád Sofija-grad zdôrazňuje, že v spore vo veci samej je súdom, proti ktorého rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok. Domnieva sa, že hoci Bulharská republika nepodala výslovné vyhlásenie, ktorým by uznala právomoc Súdného dvora v oblasti prejudiciálnych rozhodnutí v zmysle článku 35 ods. 2 ZEÚ, § 628 občianskeho súdneho poriadku, ktorý nadobudol účinnosť 24. júla 2007 a ktorý stanovuje právomoc vnútroštátnych súdov rozhodujúcich v poslednej inštancii podať návrh na začatie prejudiciálneho konania, sa má vykladať ako implicitné uznanie právomoci Súdného dvora v zmysle uvedeného článku 35 ZEÚ.
- 36 Čo sa týka ustanovení Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, vnútroštátny súd uvádza, že z článku 67 ods. 1 ZFEÚ a článku 82 ods. 1 ZFEÚ vyplýva, že uplatniť zásadu vzájomného uznávania, na ktorej spočíva justičná spolupráca v trestných veciach, možno len pri rešpektovaní základných práv, a teda práva na účinný opravný prostriedok zakotveného v článkoch 47 a 48 Charty, ako aj v článku 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného 4. novembra 1950 v Ríme (ďalej len „EDLP“).
- 37 V tejto súvislosti Administratíven sád Sofija-grad pripomína, že Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku z 21. februára 1984, Öztürk v. Spolková republika Nemecko (séria A č. 73), rozhodol, že článok 6 EDLP nebráni dekriminalizácii menej závažných priestupkov, o aké ide vo veci samej, ale že sankcie uložené v súvislosti s týmto priestupkom, ak majú represívny charakter, spadajú do pôsobnosti tohto článku. V prejednávanej veci vnútroštátny súd uvádza, že by istotne mohol uplatniť výnimku z práva na podanie opravného prostriedku stanovenú v článku 2 bode 2 protokolu č. 7 v prípade sankcií za menej závažné priestupky voči pravidlám cestnej premávky, ale že v bulharskom práve

nijaké kritérium neumožňuje charakterizovať priestupok, o aký ide vo veci samej, ako „menej závažný“ priestupok. V súlade s § 189 ods. 5 zákona o cestnej premávke jediným kritériom na určenie toho, či rozhodnutie ukládajúce správnu sankciu možno považovať za závažné porušenie a či možno proti nemu podať opravný prostriedok, je totiž výška uloženej peňažnej sankcie. Toto kritérium však nezohľadňuje právne následky odobratia kontrolných bodov z vodičského oprávnenia, ktoré môže viesť k zákazu riadenia motorového vozidla.

38 Napokon vnútroštátny súd odkazuje na niektoré ustanovenia práva Únie v oblasti spoločnej dopravnej politiky. Uvádza, že hoci ide o oblasť právomoci rozdelenej medzi Úniou a členskými štátmi a že ustanovenia trestného poriadku, akými sú ustanovenia upravujúce sankcie za porušenia pravidiel cestnej premávky, spadajú výlučne do právomoci členských štátov, právo Únie v prípade, že ide o prekážku slobody pohybu, zakazuje prijatie sankcií neprimeraných k závažnosti spáchaných priestupkov.

39 Vzhľadom na tieto všetky úvahy Administrativen sad Sofija-grad rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Majú sa uplatniteľné predpisy vnútroštátneho práva, o aké ide vo veci samej, týkajúce sa právnych následkov rozhodnutia vydaného správnym orgánom o uložení peňažnej sankcie z dôvodu spáchania správneho priestupku, ako v prejednávanej veci pri dopravnej nehode, vykladať v súlade s ustanoveniami Zmlúv a sekundárnych právnych aktov v oblasti priestoru, slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a/alebo prípadne v oblasti dopravy?

2. Vyplýva z ustanovení Zmlúv a sekundárnych právnych aktov Únie vydaných na ich základe v oblasti ‚priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti‘ týkajúcich sa justičnej spolupráce v trestných veciach, z článku 82 druhého odseku písm. a) ZFEÚ, ako aj, pokiaľ ide o oblasť dopravy, z článku 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, že *správne sankcie za porušenia dopravných predpisov, ktoré možno v zmysle a v spojení s článkom 2 protokolu č. 7... klasifikovať ako ‚menej závažné‘, spadajú do pôsobnosti práva Únie?*

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku je potrebné odpovedať aj na tieto otázky:

a) Možno správny priestupok voči pravidlám cestnej premávky za okolností, o aké ide vo veci samej, považovať za ‚menej závažný priestupok‘ v zmysle práva Únie, ak existujú nasledujúce okolnosti:

(i) skutok je dopravnou nehodou, v ktorej dôsledku vznikla majetková ujma a ktorý je potrebné kvalifikovať ako zavinené konanie a je postihnuteľný ako správny priestupok;

(ii) v závislosti od výšky stanovených peňažných sankcií možno alebo nemožno proti rozhodnutiu o ich uložení podať opravný prostriedok na súd a dotknutá osoba buď má, alebo nemá možnosť preukázať, že sa vytykaného skutku nedopustila a ho nezavinila;

(iii) určitý počet kontrolných bodov uvedený v rozhodnutí je *ipso iure* odobratý z bodového vodičského oprávnenia v okamihu právoplatnosti rozhodnutia;

(iv) v rámci zavedeného systému vodičských preukazov, pri ktorých vystavení sa prideliuje určitý počet kontrolných bodov na zohľadnenie spáchaných priestupkov, sa aj odobratie kontrolných bodov na základe nenapadnutelných rozhodnutí o uložení pokuty za priestupok uskutočňuje ako automatický právny následok;

(v) proti donucovaciemu opatreniu spočívajúcemu v odobratí vodičského preukazu z dôvodu zákazu riadenia motorového vozidla, ku ktorému *ipso iure* dôjde odobratím pôvodne poskytnutého počtu kontrolných bodov, bol podaný opravný prostriedok na súd, pričom súd predbežne neposudzuje zákonnosť nenapadnuteľných rozhodnutí o uložení správnej sankcie, ktorými boli odobraté kontrolné body?

b) Článok 82 ZFEÚ, a prípadne aj článok 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, ako aj opatrenia vydané na základe uvedených ustanovení a rámcové rozhodnutie..., nebránia skutočnosti, že zásada vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí a rozsudkov alebo opatrení prijatých na zlepšenie bezpečnosti na cestách sa neuplatňuje na rozhodnutie o uložení peňažnej sankcie z dôvodu *spáchania dopravného priestupku, podľa práva Únie klasifikovaného ako „menej závažný“, za okolností, o aké ide vo veci samej, keď členský štát stanovil, že sa možno odchýliť od požiadaviek na uplatnenie práva na podanie opravného prostriedku voči rozhodnutiu na súd príslušný v trestných veciach a na uplatnenie procesno-právnych ustanovení vnútroštátneho práva o opravných prostriedkoch v prípade obvinenia zo spáchania priestupku?*

4. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku je potrebné odpovedať aj na túto otázku:

Článok 82 ZFEÚ, a prípadne aj článok 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, ako aj opatrenia vydané na základe uvedených ustanovení a rámcové rozhodnutie..., *nebránia skutočnosti, že sa zásada vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí a rozsudkov alebo opatrení prijatých na zlepšenie bezpečnosti na cestách v právnej úprave Únie neuplatňuje na mieru voľnej úvahy členského štátu, keď tento štát normatívnym aktom stanovil, že sa možno odchýliť od požiadaviek na uplatnenie práva na podanie opravného prostriedku voči rozhodnutiu na súd, ktorý je príslušný v trestných veciach, a na uplatnenie procesno-právnych ustanovení vnútroštátneho práva o opravných prostriedkoch v prípade obvinenia zo spáchania priestupku, ak ide o rozhodnutie o uložení peňažnej sankcie za spáchanie dopravného priestupku za okolností, o aké ide vo veci samej, ak existujú tieto skutočnosti:*

- a) skutok je dopravnou nehodou, v dôsledku ktorej vznikla majetková ujma a ktorý je potrebné kvalifikovať ako zavinené konanie a je postihnuteľný ako správny priestupok;
- b) v závislosti od výšky stanovených peňažných sankcií možno alebo nemožno proti rozhodnutiu o ich uložení podať opravný prostriedok na súd a dotknutá osoba buď má, alebo nemá možnosť preukázať, že sa vytýkaného skutku nedopustila a ho nezavinila;
- c) určitý počet kontrolných bodov uvedený v rozhodnutí je *ipso iure* odobratý z bodového vodičského oprávnenia v okamihu právoplatnosti rozhodnutia;
- d) v rámci zavedeného systému vodičských preukazov, pri ktorých vystavení sa prideliuje určitý počet kontrolných bodov na zohľadnenie spáchaných priestupkov, sa aj odobratie kontrolných bodov na základe nenapadnuteľných rozhodnutí o uložení pokuty za priestupok uskutočňuje ako automatický právny následok;
- e) ak je proti donucovaciemu opatreniu spočívajúcemu v odobratí vodičského preukazu z dôvodu zákazu riadenia motorového vozidla, ku ktorému *ipso iure* dôjde odobratím pôvodne poskytnutého počtu kontrolných bodov, podaný opravný prostriedok na súd, súd predbežne neposudzuje zákonnosť nenapadnuteľných rozhodnutí o uložení správnej sankcie, ktorými boli odobraté kontrolné body?“

O právomoci Súdneho dvora

- 40 Vnútroštátny súd sa svojimi otázkami v podstate pýta, či sa majú články 67 ZFEÚ, 82 ZFEÚ a článok 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, ako aj sekundárne právne akty v oblasti priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava uplatňovaná v Bulharsku, ktorá proti rozhodnutiam o priestupkoch voči pravidlám cestnej premávky kvalifikovaných ako „menej závažné“ nepripúšťa právo na podanie opravného prostriedku ani v prípade, že tieto rozhodnutia okrem uloženej nízkej peňažnej sankcie nariaďujú aj odobratie kontrolných bodov z vodičského oprávnenia.
- 41 Pokiaľ ide o ustanovenia Zmluvy o FEÚ, o ktorých výklad žiada vnútroštátny súd, treba uviesť, že vzhľadom na skutočnosť, že sa tieto ustanovenia týkajú výlučne inštitúcií Únie a že ani jedno sa nevzťahuje na systém sankcií uplatňovaných v prípade priestupkov voči pravidlám cestnej premávky, neuplatňujú sa na spor vo veci samej.
- 42 Článok 67 ZFEÚ totiž otvára kapitolu 1 hlavy V uvedenej Zmluvy nazvanú „Všeobecné ustanovenia“, ktorá sa týka priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Tento článok stanovuje cieľ, účel a základné pravidlá konania inštitúcií Únie s cieľom dosiahnuť úplnú realizáciu uvedeného priestoru. Článok 82 ZFEÚ, ktorý parí do tej istej hlavy a ktorý sa týka justičnej spolupráce v trestných veciach, takisto stanovuje opatrenia, ktoré musí normotvorca Únie prijať na účely dovŕšenia ucelenej spolupráce medzi členskými štátmi v trestnej oblasti, a zakotvuje pravidlo, podľa ktorého musí táto spolupráca spočívať na zásade vzájomného uznávanie.
- 43 Čo sa týka článku 91 ZFEÚ nachádzajúceho sa v hlave VI Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa dopravy, tento článok vo svojom prvom odseku vymedzuje opatrenia, ktoré musia inštitúcie Únie prijať na uskutočnenie spoločnej dopravnej politiky. Neuvádza nijaké pravidlo týkajúce sa sankcií za priestupky voči pravidlám cestnej premávky.
- 44 Ako pritom vyplýva z ustálenej judikatúry Súdneho dvora, Súdny dvor vylúčil svoju právomoc odpovedať na prejudiciálnu otázku, ak výklad právneho predpisu Únie, o ktorý vnútroštátny súd žiada, nemá nijakú súvislosť s realitou alebo predmetom sporu vo veci samej a uvedené pravidlá nemožno v spore vo veci samej uplatniť (pozri najmä rozsudky z 1. októbra 2009, Woningstichting Sint Servatius, C-567/07, Zb. s. I-9021, bod 43, a z 22. decembra 2010, Omalet, C-245/09, Zb. s. I-13771, bod 11).
- 45 Prejudiciálne otázky v rozsahu, v akom sa týkajú výkladu článkov 67 ZFEÚ, 82 ZFEÚ a článku 91 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, sa musia preto vyhlásiť za neprípustné.
- 46 Pokiaľ ide o sekundárne právne akty, vnútroštátny súd v odôvodnení svojho rozhodnutia odkazuje na dohodu o spolupráci, dohovor o zákaze riadenia motorového vozidla, ako aj na rámcové rozhodnutie.
- 47 V tejto súvislosti však treba pripomenúť, že tieto právne akty majú svoj právny základ v ustanoveniach hlavy VI Zmluvy o EÚ v znení platnom pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy.
- 48 Ako pritom vyplýva z článku 35 ods. 1 a 2 EÚ, Súdny dvor má právomoc rozhodnúť o návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci výkladu rámcových rozhodnutí, rozhodnutí a dohovorov vypracovaných podľa uvedenej hlavy VI len pod podmienkou, že dotknutý členský štát vyhlásením uznal uvedenú právomoc.
- 49 V tejto súvislosti je nepopierateľné, že Bulharská republika takéto vyhlásenie neurobila. Okrem toho vnútroštátne ustanovenie, akým je § 628 ods. 1 občianskeho súdneho poriadku, na ktorý odkazuje vnútroštátny súd a ktorý v podstatnej miere preberá znenie článku 267 ZFEÚ, nemožno v nijakom prípade považovať za rovnocenné takémuto vyhláseniu.

- 50 Navyše z článku 10 protokolu č. 36 o prechodných ustanoveniach, ktorý tvorí prílohu Zmluvy o FEÚ vyplýva, že pokiaľ ide o akty Únie v oblasti policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach, ktoré boli prijaté pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, právomoci Súdneho dvora Európskej únie podľa hlavy VI Zmluvy o EÚ v znení platnom pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, ostávajú počas piatich rokov rovnaké vrátane prípadu, keď boli akceptované podľa článku 35 ods. 2 poslednej uvedenej Zmluvy.
- 51 Z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že Súdny dvor nemá absolútne nijakú právomoc rozhodnúť o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal vnútroštátny súd, ak sa tento návrh týka dohody o spolupráci, dohovoru o zákaze riadenia motorového vozidla, ako aj rámcového rozhodnutia.
- 52 V odôvodnení svojho rozhodnutia vnútroštátny súd poukazuje aj na zásadu vzájomného uznávania rozhodnutí vydaných v inom členskom štáte o priestupkoch voči pravidlám cestnej premávky v snahe preukázať, že právo Únie bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá nepripúšťa právo na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiam o odobratí kontrolných bodov z vodičského oprávnenia.
- 53 V tejto súvislosti pritom stačí uviesť, že táto zásada, hoci aj hypoteticky, sa vzťahuje len na konania, ktoré majú cezhraničnú povahu, v súvislosti s uznaním a výkonom rozhodnutia v inom členskom štáte než je štát, v ktorom bolo rozhodnutie prijaté.
- 54 V prejednávanej veci spor vo veci samej vykazuje čisto vnútroštátne prvky. Týka sa totiž osoby s bydliskom na území Bulharskej republiky, ktorá napadla rozhodnutie, ktorým jej orgány tohto členského štátu uložili sankcie po tom, čo sa v tomto istom členskom štáte dopustila dopravnej nehody. Výklad uvedenej zásady vzájomného uznávania je irelevantný pre vyriešenie tohto sporu.
- 55 Okrem toho sa vnútroštátny súd pýta, či právo Únie bráni bulharským právnym predpisom, o aké ide vo veci samej, pokiaľ by predstavovali porušenie práva na účinný opravný prostriedok zakotvené v článku 6 EDLP, ako aj článkov 47 a 48 Charty.
- 56 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že požiadavky vyplývajúce z ochrany základných práv sú záväzné pre členské štáty vo všetkých prípadoch, keď majú tieto štáty uplatňovať právo Únie (pozri uznesenia z 12. novembra 2010, Asparuchov Estov a i., C-339/10, Zb. s. I-11465, bod 13; z 1. marca 2011, Chartry, C-457/09, Zb. s. I-819, bod 25, ako aj zo 14. decembra 2011, Boncea a i., C-483/11 a C-484/11, bod 29).
- 57 Navyše článok 51 ods. 1 Charty stanovuje, že ustanovenia tejto Charty sú určené pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie, a podľa článku 6 ods. 1 ZEÚ, ktorý priznáva Charte rovnakú právnu silu ako Zmluvám, táto Charta nezakladá nijakú novú právomoc pre Úniu.
- 58 Pokiaľ ide o návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, kde vnútroštátna právna úprava spadá do pôsobnosti práva Únie, Súdny dvor musí poskytnúť všetky výkladové prvky, aby mohol vnútroštátny súd posúdiť súlad tejto právnej úpravy so základnými právami v rozsahu, v akom vyplývajú najmä z Charty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. mája 1997, Kremzow, C-299/95, Zb. s. I-2629, bod 15, ako aj z 15. novembra 2011, Dereci a i., C-256/11, Zb. s. I-11315, bod 72).
- 59 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu nevyplýva, že vnútroštátna právna úprava predstavuje opatrenie vykonávajúce právo Únie, alebo že obsahuje inú súvislosť s týmto právom. Z toho vyplýva, že právomoc Súdneho dvora odpovedať na návrh na začatie prejudiciálneho konania v rozsahu, v akom sa týka základného práva na účinný opravný prostriedok, nie je založená (pozri uznesenia Asparuchov Estov a i., už citované, bod 14; Chartry, už citované, body 25 a 26, ako aj Boncea a i., už citované, bod 34).
- 60 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofija-grad, treba vyhlásiť za neprípustný.

O trovách

- ⁶¹ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím Administrativen sąd Sofija-grad (Bulharsko) z 27. decembra 2010 (vec C-27/11) je neprípustný.

Podpisy